

opusdei.org

Rozważania: niedziela 7 tygodnia okresu zwykłego (rok C)

Rozważanie na niedzielę 7 tygodnia okresu zwykłego.

Poruszane tematy to:

Chrystusowy plan poszerzenia serca; zagłuszyć osądy obfitością dziękczynienia i radości; wszyscy jesteśmy wezwani do miłowania naszych nieprzyjaciół.

23-02-2025

- Chrystusowy plan poszerzenia serca;
- Zagłuszyć osądy obfitością dziękczynienia i radości;
- Wszyscy jesteście wezwani do miłowania naszych nieprzyjaciół.

.....

„MIARĘ DOBRĄ, natłoczoną, utrzesioną i opływającą wsypią w zanadrza wasze” (Łk 6,38). Jezus używa tych słów, aby opisać wielość darów, którymi Bóg, jako dobry Ojciec, chce nas napełnić. Aby otrzymać tak wiele dobra, musimy powiększyć nasze serca i przygotować je na to bogactwo. Jezus proponuje cały program rozwoju naszej zdolności przyjmowania:

„Miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego
się za to nie spodziewając (...);
Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz
jest miłosierny. Powściągliwość w
sądzeniu. Nie sądzcie, a nie będziecie
sądzeni; nie potępiajcie, a nie
będziecie potępieni; odpuszczajcie, a
będzie wam odpuszczone. Dawajcie,
a będzie wam dane” (Łk 6,35-38).
Obietnica Jezusa - ta „opływająca
miara”, którą chce nam dać -
przypomina nam pewne słowa z
modlitwy eucharystycznej podczas
Mszy Świętej: „Abyśmy przyjmując z
tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew
Twojego Syna, otrzymali obfite
błogosławieństwo i łaskę”^[1].

Być może kroczenie drogą, którą
wskazuje nam Jezus, aby poszerzyć
nasze serca, wydaje nam się trudne:
kochać tych, którzy nas nie kochają,
przebaczać, nie osądzać, dawać, nie
oczekując nic w zamian.. Jednak
słowa Chrystusa są jasne. Bóg chce w

jakiś sposób „zmieścić się” w nas, aż będziemy mogli powtórzyć za św. Josemarią: „Mój Boże, co za radość! Jak wielki jesteś, jak piękny i jak dobry! A ja, jakim jestem głupcem, udając, że Cię rozumiem. Jak mały byłbyś, gdybyś mógł zmieścić się w mojej głowie! Mieścisz się w moim sercu, co nie jest rzeczą małą”^[2].
Jesteśmy dziećmi Bożymi i nie chcemy wyrzekać się tej nieporównywalnej godności, ani nie chcemy stawiać barier Jego pragnieniu kochania nas bez miary. Św. Ambroży pisze: „Ty także, jeśli zamykasz drzwi swojej duszy, pozostawiasz Chrystusa na zewnątrz. Chociaż posiada On władzę, by wejść, nie chce być niemile widziany, nie chce wejść siłą”^[3]. Te słowa Chrystusa, które prawdopodobnie trudno nam będzie wprowadzić w życie, posiadają zdolność przygotowania naszego serca, aby Bóg mógł w nim królować.

JEDNĄ z rzeczy, które Jezus zaleca, aby nasze serca były zdolne przyjąć całą miłość naszego Boga Ojca, jest nieosądzanie innych: „Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni” (Łk 6,37). O wiele łatwiej jest mówić źle o ludziach, gdy nie patrzymy na siebie i innych oczami Boga. „Wskazywanie palcem i osąd, który stosujemy wobec innych, są bardzo często oznaką naszej niezdolności do zaakceptowania własnej słabości, własnej kruchości”^[4].

„Dlaczego, wydając sąd o innych, dodajesz do swojej krytyki gorycz własnych niepowodzeń?”^[5] - pyta św. Josemaría. „Zły sprawia, że patrzymy na naszą kruchość z osądem negatywnym, podczas gdy Duch z czułością wydobywa ją na światło dzienne. Czułość jest najlepszym sposobem dotykania tego, co w nas

kruche (...). Paradoksalnie, nawet Zły może powiedzieć nam prawdę, ale czyni to, aby nas potępić. Wiemy jednak, że Prawda, która pochodzi od Boga, nas nie potępia, lecz akceptuje nas, obejmuje, wspiera, przebacza nam”^[6].

Brak wewnętrznego spokoju działa jak szkło powiększające służące do szukania wad u innych. Wewnętrzny smutek, który wynika z braku akceptacji naszych ograniczeń z pogodnym nastawieniem, często znajduje ujście w krytycznym osądzie. W podążaniu za radą Jezusa, by mniej osądzać, a więcej miejsca poświęcać Bogu w naszych sercach, mogą nam pomóc dwie postawy. Z jednej strony, powinniśmy być wdzięczni za wszystko, co nas otacza jako dar od Boga. Z drugiej strony, powinniśmy próbować odkrywać i radować się darami, które Bóg daje innym. Wtedy zagłuszemy zło

naszych osądów obfitością
dziękczynienia i radości^[7].

NIETRUDNO jest postrzegać
zaproszenie Jezusa do miłowania
nieprzyjaciół jako coś
nadzwyczajnego, heroicznego lub
niezwykłego. Nietrudno ulec pokusie
myślenia o nim jako o zaproszeniu
skierowanym do innych, a nie do
siebie. Jeśli krzywda, którą ktoś nam
wyrządził, niezależnie od tego, czy
jest wielka czy mała, nie zostanie
przez nas przyjęta przez serce
Chrystusa, może przerodzić się w
swego rodzaju więzienie
uniemożliwiające rozwijanie Bożych
darów. Przebaczenie przychodzi
nam z trudem. Jednak słowa Jezusa
są jednoznaczne: „Miłujcie waszych
nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i
pożyczajcie, niczego się za to nie
spodziewając” (Łk 6,35). Aby kochać

tak jak Bóg, musimy uwolnić się od ciasnych ograniczeń naszego własnego postrzegania i przyjąć Bożą logikę.

„Jaki jest sens tych Jego słów? Dlaczego Jezus każe miłować nieprzyjaciół, to znaczy żąda miłości, która przekracza możliwości człowieka? (...). Tylko miłosierdzie, które pochodzi od Boga, i które stało się ciałem w Jezusie, może sprawić, że w świecie dobro «przeważy» nad złem, poczynając od owego małego i decydującego «świata», którym jest serce człowieka (...). odrzucenie przemocy nie jest dla chrześcijan posunięciem czysto taktycznym, ale sposobem bycia osoby, postawą człowieka, który jest tak bardzo przekonany o miłości Bożej i o Jego mocy, że nie boi się walczyć ze złem jedynie bronią miłości i prawdy (...). Oto heroizm «małych», którzy wierzą w miłość Bożą i ją szerzą nawet za cenę życia»^[8].

Maryja uosabiała wszystkie te postawy, które Chrystus zaleca, aby poszerzyć naszą duszę. Nie możemy sobie jej wyobrazić osądzającej innych, lekceważącej drugiego człowieka czy odrzucającej przebaczenie. Dlatego właśnie mogła nosić Boga w swoim łonie. Możemy prosić naszą Matkę, aby czyniła nas coraz bardziej podobnymi do Niej.

---

[1] *Mszał Rzymski*, Modlitwa Eucharystyczna I.

[2] Św. Josemaría, *Zapiski ze spotkania rodzinnego*, 9-VI-1974.

[3] Św. Ambroży, *Komentarz do psalmu 118*, 12.13-14.

[4] Franciszek, *Patris corde*, 2.

[5] Św. Josemaría, *Droga*, 52.

[6] Franciszek, *Patris corde*, 2.

[7] Por. Św. Josemaría, *Bruzda*, 864.

[8] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 18-II-2007.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-niedziela-7-tygodnia-okresu-zwyklego-rok-c/>
(01-04-2025)